

[Steen Folke]

Vi vil også gøre det, selv om man godt kan ærgre sig over eller tage sig til hovedet over, at det er nødvendigt at få socialdemokratiet i opposition, før det overhovedet er indstillet på noget af den her art. Der var intet, der havde forhindret den socialdemokratiske regering, der jo har siddet indtil for ret nylig, i at gøre nøjagtig det, man foreslår i dag. Vi har opfordret til det flere gange, netop diskuteret en aftrapning over en kortere årrække. Det er blevet afvist af den socialdemokratiske regering. Nu er man kommet i opposition, og nu synes man selv, det kunne være en god idé. O.k., det er altså bedre end ingenting, og vi vil støtte det, selv om man kan beklage de omstændigheder, sådan noget foregår under.

Trigonsagen vil jeg ikke gøre så meget ud af, fordi den blev diskuteret her i spørgetiden i går, men det er klart, vi mener, at det er forrygende, det er skandaløst, at politiet i Lyngby har efterforsket på den måde, man har gjort, og henlagt sagen, og at man har fået både statsadvokat og rigsadvokat til at tilslutte sig. I sidste ende må man også sige, at den daværende justitsminister, som også var socialdemokrat, har et klart medansvar for, at den sag blev henlagt efter en efterforskning, der har været fuldstændig til grin. At der så kommer nogle TV-folk og laver en slags privat efterforskningsarbejde og derefter en fremragende udsendelse om sagen, kan vi takke dem for, og vi kan altså også takke dem for, at sagen nu bliver genoptaget og rent faktisk måske fører til en form for sigtelse og mulig senere domfældelse af de ansvarlige for Trigonrederiet.

Vi mener ikke desto mindre, det er nødvendigt, at der foretages en uvildig undersøgelse af den efterforskning, der foregik – eller rettere ikke foregik – oprindelig omkring hele Trigonsagen. Jeg kan meddele, at SF og VS i fællesskab senest i morgen vil indlevere et beslutningsforslag her i folketinget, hvor vi vil opfordre regeringen til at lade foretage en uvildig undersøgelse af politiets og anklagemyndighedens behandling af sagen om Trigonrederiets brud på FN's våbenembargo mod Sydafrika. Det er mit håb, at vi kan få et flertal til at stille sig bag en sådan opfordring til at få dette undersøgt af en uvildig instans. Men det vil jo vise sig.

Til sidst vil jeg nævne endnu en vigtig sag, som ingen vist har været inde på hidtil, nem-

lig spørgsmålet om danske skibes olietransporter til Sydafrika. Det er jo blevet afsløret, at danske skibe, ikke mindst A. P. Møllers skibe, har bidraget med særdeles væsentlige olieleverancer til Sydafrika. Det tør også kaldes lidt af en skandale. Jeg vil gerne spørge udenrigsministeren, om udenrigsministeren kan garantere, at der ikke foregår transport af olie fra danske oliefeller til Sydafrika. Jeg ved, der er skrevet et brev til rederiet, også dér med en henstilling om ikke at gøre det, men jeg vil gerne have ministeren til at oplyse, om han kan garantere, at der ikke sker nogen form for eksport af dansk olie til Sydafrika.

Steffensen (KrF):

Jeg vil gerne først sige tak til udenrigsministeren for den redegørelse, vi fik her ved debattens begyndelse. Den forsigtige reformpolitik, som siden 1978 har prøvet at finde sine ben i Sydafrika, er jo meget spagfærdig, men det er dog en kendsgerning, at der på en række vigtige områder er gennemført reformer, som ville have været utænkelige tidligere, reformer, som trods alt peger i den rigtige retning, og som giver bredere kredse af den sorte befolkning større indflydelse på deres egen hverdag. Det gælder især områder som de nye fagforeninger for sorte, det gælder undervisningsvæsenet, det gælder sygehussystemet, det gælder en række stillinger i øvrigt inden for den offentlige sektor. Efter vor opfattelse er reformerne naturligvis langt fra tilstrækkelige, men det er dog værd at bemærke, at de er kommet i gang. De lader langt tilbage at ønske, når det drejer sig om stemmeret og retsvæsen, det er der ingen tvivl om.

Man må stille sig selv det spørgsmål: er økonomisk boykot da et rigtigt middel til at nå det mål, som kristeligt folkeparti sammen med de fleste andre partier her i folketinget og også de fleste af FN's medlemslande er enige om vi bør nå?

Jeg skal i det følgende gøre rede for, hvorfor kristeligt folkeparti ikke finder sådanne skridt velegnede. Økonomiske sanktioner mod en stat er et overordentlig drastisk skridt og vil ifølge FN-pagtens kapitel 7 normalt kun komme på tale, når der foreligger en akut situation i form af trusler mod freden, fredsbrud og angrebshandlinger, med